

РЕШЕНИЕ

№ 20515

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10907** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-чл.207 от АПК.

Предявени са иски с правна квалификация чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на М. Д. Д. срещу Национално бюро за контрол на специалните разузнавателни средства /НБКРС/, с която са предявени осъдителни иски, както следва:

1. За присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 24 500.00 евро /двадесет и четири хиляди и петстотин евро/, представляващ частичен иск от общата сума 25 000 000.00 /двадесет и пет милиона/ евро, заедно със законната лихва, считано от 15.11.2023г.

2. За присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди /пропуснати ползи и печалби/ в размер на 24 500.00 евро /двадесет и четири хиляди и петстотин евро/, представляващ частичен иск от общата сума 250 000 000.00 /двеста и петдесет милиона/ евро, заедно със законната лихва, считано от 15.11.2023г.

3. За присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 24 500.00 евро /двадесет и четири хиляди и петстотин евро/, представляващ частичен иск от общата сума 750 000.00 /седемстотин и петдесет хиляди/ евро, заедно със законната лихва, считано от 15.11.2023г.

В обстоятелствената част на исковата молба се излагат следните релевантни за спора твърдения:

Ищецът посочва, че на 12.09.2023г. е подал до НБКРС искане за предоставяне на

информация за използвани спрямо него още от 2009г. СРС, както и поставяне на подслушвателни устройства в недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], ет.1, офис № 4. Предоставил е на ответника нужната информация за телефонните номера и за собствеността върху имота. До 08.11.2023г. не е получил от ответника търсената информация, поради което му е предявил покана за плащане на суми. Твърди, че ответникът не е направил проверка защо са били поставени две подслушвателни устройства в имота, както и защо са подслушвани телефоните му. Посочва, че бездействието на ответника в периода 12.09.2023г.-15.11.2023г. е незаконосъобразно, като той е бил длъжен да направи проучване на обстоятелствата, изложени в сигнал вх. № Ж-45/12.09.2023г. Поради бездействието на ответника, ищецът е загубил свои клиенти, които са се отказали от неговите услуги, защото телефоните му са били подслушвани. Освен това е изпитал притеснения, бил е злепоставен, подронен е бил авторитетът, честта и достойнството му. Той бил немски, австрийски и швейцарски възпитаник, признат от Американския биографичен институт през 1993г. за един от 500-те лидери на влияние през 20-ти век, както и през 2009г. за един от 2000 видни учени на 21-ви век от Международния биографичен център на К. и Л. Консултантската фирма, която ищецът управлявал спряла своята дейност, накърнен бил и престижа на дружествата, които били с големи капитали, защото се говорели безобразни неща по адрес на М. Д. Д..

В проведените открити съдебни заседания ищецът М. Д. Д., поддържа предявените иски.

Ответникът – Национално бюро за контрол на специалните разузнавателни средства /НБКРС/, чрез процесуалните си представители юрк. Е. Е. Д.-Б. и юрк. Я. Н. С. е депозирал писмен отговор по чл.131 ГПК.

На първо място излага, че не е пасивно легитимирана страна в производството за присъждане на обезщетение за вреди, причинени от прилагане на СРС спрямо гражданите, тъй като не е орган, който има право до иска, разрешава и прилага специални разузнавателни средства по смисъла на ЗСРС. В рамките на своята компетентност по чл.34б, ал.1 ЗСРС, НБКРС не издавало индивидуални административни актове по АПК при изпълнение на своите законови правомощия. Уведомителните писма по чл.34ж, ал.1 ЗСРС, които НБКРС изпращало на лицата, подали сигнал за неправомерно прилагане на СРС, не представлявали индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК, тъй като с тях не се засягали права и не се създавали задължения за адресатите им. Твърдяното от ищеца бездействие от страна на НБКРС се изразявало в непредоставяне на искана информация, което обаче не водело до непосредствено засягане на негови права, свободи и законни интереси и не създавало задължения за него. Дейността на НБКРС при и по повод изпълнението на законовите му задължения не допускало вредоносен резултат за гражданите, още повече че неговата функция е именно защита на правата и свободите на гражданите от незаконосъобразно използване на СРС. Бюрото уведомявало гражданите единствено когато се установяло неправомерно прилагане на СРС спрямо тях, и то в случай, че са изпълнени условията на чл. 34ж, ал. 2 от ЗСРС.

На второ място, ответникът оспорва исковите по основание и по размер. Липсвала първата материалноправна предпоставка за ангажиране на отговорността за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - не било налице незаконосъобразно бездействие. П. от М. Д. Д. сигнал е бил разгледан на заседание на 21.09.2023 г., като е било взето решение да се

извърши проверка по отношение на лицето дали спрямо него са били прилагани неправомерно СРС на основание чл. 34е, ал. 1, т. 1 от ЗСРС. С писмо изх. № ИК-546/21.09.2023 г. ищецът е бил уведомен за решението на НБКСРС за извършване на проверка, както и е информиран, че в случай, че спрямо него са прилагани неправомерно СРС, съгласно разпоредбата на чл. 34ж от ЗСРС отново ще получи уведомление. На заседание на НБКСРС, проведено на 02.11.2023 г., е била разгледана и обсъдена докладна записка с рег. № RB-104000-001-14-4-93/31.10.2023 г. от извършената проверка по сигнал вх. № Ж-45/12.09.2023 г. и преписката е обявена за приключена. Ответникът оспорва изцяло твърденията на ищеца за наличие на бездействие, което да му е причинило имуществени и неимуществени вреди. Твърдените материални щети, пропуснати ползи, тревоги, притеснения и други не се основавали на действията на НБКСРС в качеството му на орган, осъществяващ дейността, предвидена в чл. 34б, ал. 1 и сл. от ЗСРС.

По тези съображения, ответникът моли да се постанови решение, с което да бъдат отхвърлени изцяло, поради неоснователност и недоказаност предявените осъдителни иски, както и да се присъдят направените разноски. По делото на 02.10.2024г. са постъпили писмени бележки от процесуалните представители на ответника, в които се обобщават доводите за неоснователност на исковите на М. Д. Д..

Заклучението на прокурора от Софийска градска прокуратура е, че исковата претенция е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след извършена преценка поотделно и в съвкупност на събраните писмени доказателства, доводите и становищата на страните по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по повод подадена молба с вх. № Ж-45/12.09.2023г. в Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства от М. Д. Д. и М. А. Г.- Д..

В нея е обективизирано искане да бъде предоставена информация въз основа на какви разпореждания, на кои съдии и прокурори са били подслушвани телефонните разговори между тях, между ищеца и майка му и баща му, между него и съпругата му М. Г. и други лица за периода м.09.2009г. до 11.09.2023г. Поискана е и информация за всички разпореждания по години, за колко месеца, на какво основание и причини са извършвани подслушванията. Отправена е молба да бъде предоставена информация въз основа на какви разпореждания на кои съдии и прокурори, на кои служби, кой и поради какви причини, са били поставени подслушвателни устройства в имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица], ет.1, офис № 4.

Допълнително с молба от 13.09.2023г. са посочени номерата на телефоните и са представени доказателства за собственост върху имота, в който се твърди, че са били поставени подслушвателни устройства.

С решение по т.3 от 21.09.2023г. на НБКСРС е преценено, че следва да се извърши проверка по отношение на М. Д. Д. и М. А. Г.- Д. в ДАНС, Държавна агенция "Технически операции" за периода 01.03.2015г.-11.09.2023г., както и в МВР, Държавна агенция „Разузнаване“ и Служба „Военно разузнаване“ в Министерство на отбраната за периода м.09.2009г.-11.09.2023г.

С писмо изх. № ИК-546/21.09.2023г. /получено на 30.09.2023г./, М. Д. Д. е бил уведомен, че по повод на подаденото от него искане за неправомерно прилагане на СРС ще бъде извършена проверка, обхващаща периода 01.03.2015г.-11.09.2023г. В

случай, че се установи, че неправомерно са били прилагани СРС и на основание чл.34ж ЗСРС той ще бъде уведомен.

С писмо изх. № ИК-555/05.10.2023г. до председателя на ДАНС е била изисквана информация в следния смисъл: 1. Постъпвали ли са за периода 01.03.2015г.-11.09.2023г. искания и разрешения за използване на СРС по отношение на М. Д. Д.? 2. Постъпвали ли са за периода 01.03.2015г.-11.09.2023г. искания и разрешения за използване на СРС по отношение на служебен офис, находящ се в [населено място],[жк], [улица], ет.1, офис № 4?

Писма със същото съдържание изх. № ИК-556/05.10.2023г., изх. № ИК-557/05.10.2023г., изх. № ИК-558/05.10.2023г., изх. № ИК-559/05.10.2023г. са били изпратени и до председателя на Държавна агенция „Технически операции“, до главния секретар на МВР, до председателя на Държавна агенция „Разузнаване“ и до директора на Служба „Военно разузнаване“ в Министерство на отбраната.

Постъпили са отговори вх. № ВК-331/09.10.2023г. от председателя на Държавна агенция „Разузнаване“, вх. № ВК-360/17.10.2023г. от директора на Служба „Военно разузнаване“ в Министерство на отбраната, вх. № ВК-376/27.10.2023г. от главен секретар на МВР, че не са постъпвали искания и разрешения за използване на СРС по отношение на лицето М. Д. Д. и посочения недвижим имот, находящ се в [населено място], „Б.“, [улица], ет.1, офис № 4.

Изготвена е била докладна записка рег. № RB 104000-001-14-4-93/31.10.2023 г., в която са обобщени всички предприети действия и получени резултати от проверката. В докладната записка са описани и цитирани и отговорите, които са били получени от ДАНС и Държавна агенция „Технически операции“. Тези отговори са приложени по делото, като същите са обособени в отделен класифициран том I. Въз основа на нея е било взето решение по т.14 от 02.11.2023г. на НБКРС, като е било преценено, че по преписката са събрани необходимите доказателства и същата се счита за приключила.

По предходно подадено искане вх. № Ж-21/26.02.2015г. от ищеца отново във връзка с използване на СРС, е бил изготвен отговор изх. № ИК-252/04.05.2015г. от председателя на НБКРС, че спрямо него не са прилагани неправомерно СРС.

По искане на ищеца е изисквана информация от Софийски градски съд дали по отношение на него са постъпвали искания за даване на разрешения за използване на СРС за периода 12.09.2023г.-15.11.2023г. Получен е писмен отговор изх. № РД-21-906/09.09.2024г. от председателя на СГС, че в СГС няма информация дали по реда на НПК са предявени резултати от прилагане на СРС на М. Д. Д..

Постъпило е и писмо изх. № 1968/31.07.2024г. от Окръжен съд- Кюстендил, че по похд № 651/2022г. и по приложеното към него ДП № 3М 120/2010г. на Главна дирекция „Криминална полиция“, пр. преписка № 7108/2009г. по описа на СГП няма приложени доказателства за използвани СРС спрямо М. Д. Д..

В процеса са събрани гласни доказателствени средства, посредством разпит на М. А. Г.- Д.. От нейните показания се установява, че заедно със съпруга си М. Д. Д. са имали съмнения, че техните телефони и офис са подслушвани в периода преди месец април 2023г. Техни приятели им споделили, че заради това, че се подслушват телефони им се подслушват и техните телефони. Счита, че това се дължало на изявената гражданска позиция на М. Д. Д. срещу съдебната система, както и длъжността, която тогава тя е изпълнявала, а именно: частен съдия-изпълнител. През м.09.2023г., когато М. Д. Д., след като подал молбата до НБКРС и се върнал, й

споделил, че служителка по някаква начин му е подсказала, че вероятно е имало таква подслушване. Свидетелката знае, че му е било отказано предоставянето на търсената информация, но тя конкретно не е чела документите, тъй като в този период от време се е грижела за болната си майка. Тя се е притеснила, тъй като никой от семейството ѝ не е действал незаконно, за да бъдат обект на такива специални разузнавателни средства /СРС/. М. Д. Д. очаквал продължително време да получи отговор на своето запитване от ответника. Нейният съпруг бил честолобив човек със силно развито чувство за справедливост. Ако имало нещо нередно спрямо него, близките му, или обществото той винаги реагирал, дори понякога твърде емоционално. Той много се ядосвал и емоционално преживявал ситуацията, защото считал, че дори и да е имало подслушване е трябвало да получи конкретна информация как се е случвало това. М. Д. имал онкологично заболяване и при всяко едно стресово състояние той не можел да се храни и да спи по цяла нощ. Значително е отслабнал, имало е периоди в продължение на 5-6 дни след емоционална травма той да не може да поема дори вода. Всяко едно психическо сътресение влияело и влошавало здравословното му състояние. Към настоящия момент, семейството не поддържало връзка със своите приятели В. Д. и Р. Р.. Имало отлив на клиентите на фирмите им. Никой не искал да бъде обслужван от тях, защото телефоните им се подслушвали. През последните 4-5 месеца, М. Д. Д. нямал нито един клиент. М. Д. е извикал фирма, която да направи обследване в офиса, за да установи дали в него има подслушвателно устройство, като резултатът е бил положителен. След това той закупил устройства, посредством които може да се установи дали в кантората има подслушвателни устройства. От месец септември до месец декември 2023 г. свидетелката се е грижила за болната ми майка в друго жилище и обитавала заедно с нея това жилище. Била по 24 часа с нея, за да полага грижи и поради тази причина не се е интересувала в подробности за този случай. М. Г. посочва, че съпругът ѝ има фирма, която се занимава с консултантски услуги. Никой от неговите клиенти не влизал в кантората, именно поради съмнението, че там имало подслушвателни устройства. Хората се страхували и не желали да се разкриват фирмени им тайни. Двама от клиентите В. Д. и Р. Р. лично им казали, че имат контакти, от които са установили, че телефоните им се подслушват заради тях.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, обосновава следните правни изводи :

Предявените иски са процесуално допустими, като подадени от страна, която има правен интерес от водене на настоящото производство, а ответникът е пасивно легитимиран по претенцията съгласно чл.205, ал.1 АПК. След като са въведени твърдения за причинени вреди на ищеца, които са във връзка с бездействие на административен орган, е налице спор по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на Административен съд София-град.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение

за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който се поражда правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали те са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Пасивно легитимираният ответник по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, срещу когото следва да се предяви иска за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Под „орган” и по смисъла на § 1, т.1 ДР на АПК в случая се има предвид този държавен орган, чиито длъжностни лица със своите действия и/или бездействия са причинили вреди на граждани. Ето защо, НБКРС, като юридическо лице по чл.34б, ал.2 ЗСРС се явява надлежния ответник по предявените иски с квалификация чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът М. Д. Д. извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите за периода 12.09.2023г.-15.11.2023г. са му причинени от бездействие на ответника да разгледа и извърши проверка по негов сигнал вх. № Ж-45/12.09.2023г. за неправомерно използване и прилагане на СРС.

От визираните по-горе предпоставки по чл.1 от ЗОДОВ могат да се изведат две хипотези на ангажиране на отговорността на държавата за вреди в резултат на административна дейност – причинени от незаконен акт /който от своя страна би могъл да бъде унищожаем или нищожен/, както и от незаконно действие или бездействие на орган или длъжностно лице. При претендиране на вреди от незаконосъобразен административен акт, исковата претенция е допустима след отмяната му по съдебен ред или при едновременно предявяване на иска с оспорването на административния акт (чл.204, ал.1 и ал.2 от АПК). В случаите, когато вредите са причинени от незаконосъобразно действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение (чл. 204, ал.4 АПК). В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване всички очертани дотук условия, правопораждащи правото по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Незаконосъобразното действие на административен орган или на длъжностно лице може да бъде само фактическо действие, което се предприема без правно основание-нормативен или административен акт. Незаконосъобразното бездействие се изразява в неизвършване на фактическо действие, което органът или длъжностното лице са задължени

да направят по силата на закон. Незаконосъобразно действие по смисъла чл.1, ал.1 ЗОДОВ не може да бъде юридическо или правно действие, защото незаконосъобразното правно действие е незаконосъобразен юридически акт. Същото се отнася и за незаконосъобразното бездействие на административен орган. Ако то се състои в непроизнасяне в срока по чл.57 АПК по искане да се издаде административен акт, това бездействие по дефиницията на чл.58, ал.1 АПК е приравнено на административен акт- мълчалив отказ. Съдебната практика - т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2004г. по т. дело № 3/2004г. на ОСГК на ВКС на РБ, както и доктрината, приемат за незаконни действия или бездействия само "фактическите" такива, т.е. тези, които произтичат пряко от правна норма и не са опосредени с издаване на административен акт. В случая се твърди настъпване на вреди в патримониума на ищеца от неоснователно бездействие на длъжностни лица от НБКСПС да извършат проверка за наличието на подслушвателни устройства в недвижим имот, както и за подслушване на 8 броя телефонни номера, описани в молба вх. № Ж-45/02.10.2023г.

Отговорността, която се реализира по ЗОДОВ е резултат от незаконосъобразно осъществяване на публични функции-административни и правозащитни от органите на държавата, общините и съдебната власт. Спазването на законността и защитата на правопорядъка, като израз на принципа на върховенството на закона, е задължение на всички длъжностни лица и органи на публичната власт.

В конкретния случай, липсва първата материалноправна предпоставка за ангажиране на отговорността на НБКСПС - не е налице незаконосъобразно бездействие. От приетите по делото писмени доказателства се установи, че ответникът, след като е приел подадения сигнал вх. № Ж-45/12.09.2023г. от М. Д. Д. е разпоредил да се извърши проверка по него. Изпратени са били на 05.10.2023г. до органите по чл.20 от ЗСРС /ДАНС, Държавна агенция „Технически операции“, Държавна агенция „Разузнаване“, Служба „Военно разузнаване“ в Министерство на отбраната и главен секретар на МВР/ писма с изискване на информация по чл.34е, ал.1, т.1 ЗСРС, а именно: дали за периода 01.03.2015г.-11.09.2023г., респ. 01.09.2009г.-11.09.2023г. са постъпвали искания и прилагани СРС спрямо М. Д. Д. и за недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], ет.1, офис № 4. Ищецът е бил уведомен на 30.09.2023г. за решението на Националното бюро, взето на заседанието на 14.09.2023г. Съгласно чл.34б, ал.1, от ЗСРС, Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства, е независим държавен орган, който осъществява наблюдение на процедурите по разрешаване,

прилагане и използване на специалните разузнавателни средства, съхраняването и унищожаването на информацията, получена чрез специални разузнавателни средства, както и за защита на правата и свободите на гражданите срещу незаконосъобразното използване на специални разузнавателни средства. След постъпване на исканата информация от органите по чл.20, ал.1 ЗСРС, ответникът на свое заседание от 02.11.2023г. е приел, че са били изяснени относимите факти и обстоятелства, след което е приключил производството по преписката. Съгласно разпоредбата на чл. 34ж, ал. 1 от ЗСРС, Националното бюро има задължение служебно да уведоми гражданите единствено когато установи неправомерно прилагане на СРС спрямо тях, и то в случай, че са изпълнени условията на чл. 34ж, ал. 2 от ЗСРС. След като не е било констатирано незаконосъобразно прилагане на СРС, за ответникът не е съществувало нормативно установено задължение да уведомява ищеца за резултата от приключилата проверка. Липсва „бездействие по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт“, което ответникът да е извършил, за да се може да се ангажира неговата отговорност по реда на чл.204, ал.4 АПК. Напротив, в рамките на своята компетентност по чл.34б, ал.1 от ЗСРС, ответникът е изискал информация от органите, с което е изпълнил възложените му задачи, свързани с наблюдение на процедурите по разрешаване, прилагане и използване на СРС, както и за защита на правата и свободите на гражданите срещу незаконосъобразното им използване. При положение, че не са били събрани данни за неправомерно използване и прилагане на специални разузнавателни средства спрямо М. Д. Д., то Националното бюро не е било длъжно да сезира прокуратурата, както и ръководителите на органите и структурите по реда на чл. 34е, ал.5 от ЗСРС. Липсват и доказателства, че спрямо ищеца М. Д. Д. от органите на съдебната власт са били дадени неправомерни разрешения за прилагане на СРС, но дори и такива доказателства да бяха събрани, то съществува друг процесуален ред за защита на накърнени права, а именно, чрез предявяване на иск по чл.2, ал.1, т.7 ЗОДОВ.

На второ място, освен незаконосъобразността на бездействието, за наличието на непозволено увреждане, следва да се установи настъпила вреда, която е в пряка причинна връзка с деянието. В процеса не се доказва в патримониума на ищеца да са настъпили вреди от вида на твърдяните. Субективното право на обезщетение възниква само, ако претърпените загуби или пропуснати ползи са непосредствена последица от незаконосъобразния акт на административен орган. В настоящият казус обаче такава пряка и непосредствена причинна връзка липсва. В тежест

на ищеца е да докаже с всички възможни доказателства и доказателствени средства, че претърпените от него вреди са следствие на конкретна незаконосъобразна дейност на ответника. Ищецът не успя да докаже този трети елемент, който е кумулативно изискуем, за да бъде ангажирана отговорността на НБКСРС по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

По изложените съобщения съдът приема, че липсват елементите от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Те не са налице, както по отношение на първия иск за имуществени вреди под формата на пропусната печалба, още по-малко по отношение на иска за претърпени загуби от физическото лице М. Д. Д..

Съгласно чл.4 ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно теорията и съдебната практика, "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от твърдяната незаконосъобразна административна дейност, по силата на безусловно необходимата причинно - следствена връзка, която съществува между тях. Пряка последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, т. е. увреденото лице не би претърпяло вредите, ако административният орган или длъжностните лица бяха действали съобразно закона. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат. Отделно от горното, в конкретния случай се претендират пропуснати ползи, които не следва да се предполагат, а трябва да бъде доказано тяхното сигурно настъпване, ако не съществуваше твърдяното бездействие / вж. Тълкувателно решение № 3/13.01.2023г. по т. дело № 3/2021г. на ОСГТК на ВКС на РБ/.

М. Д. Д. излага, че претърпените от него морални вреди, представляват „притеснение, злепоставяне, подронване на честта, авторитета и човешкото му достойнство“.

По делото не се събраха никакви доказателства, че вследствие на конкретно „бездействие“ на ответника, ищецът е понесъл от точно такъв характер неимуществени вреди. От показанията на свидетелката М. А. Г.-Д. се установи увредено физическо здраве на ищеца, но този факт е без правно значение за настоящото дело, защото в обстоятелствената част на исковата молба не са въведени твърдения, че неимуществените вреди се изразяват във влошаване на здравословното му състояние. Искът е предявен от М. Д. Д., в качеството му на физическо лице, поради което вредите, описани, като „загуба на клиенти и уронване на престижа на

негови фирми“ евентуално биха били относими, ако ищецът беше търговско дружество. Не се събраха доказателства, че е била създадена отрицателна репутация у негови клиенти, с които той е имал правоотношения като физическо лице.

В заключение, не са доказани всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и за присъждане на обезщетение за вреди, представляващи загуби и пропуснати ползи, както и неимуществени вреди за периода 12.09.2023г.-15.11.2023г., причинени от незаконосъобразно бездействие на ответника. При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноските, които представляват юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от юрк. С. и юрк. Б.. Същите се определят в размер на сумата 240.00 /двеста и четиридесет/ лева, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл.10, ал.4 от ЗОДОВ и съобразно фактическата и правна сложност на спора.

Мотивиран от гореизложеното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град**, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. Д. Д. срещу Национално бюро за контрол на специалните разузнавателни средства искове с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, за присъждане на обезщетение за периода 12.09.2023г.-15.11.2023г. за претърпени имуществени вреди в общ размер на сумата от 49 000.00 евро /четиридесет и девет хиляди евро/, представляващи частични искове от общата сума 250 000 000.00 евро /двеста и петдесет милиона евро/, както и на обезщетение за причинени неимуществени вреди на стойност от 24 500.00 евро /двадесет и четири хиляди и петстотин евро/, представляващи частичен иск от общата сума 750 000.00 евро /седемстотин и петдесет хиляди евро/, заедно със законната лихва, считано от 15.11.2023г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА М. Д. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „Т.“,[жк], [улица], [жилищен адрес]0 да заплати на Национално бюро за контрол на специалните разузнавателни средства с адрес: [населено място], [улица] сумата от 240.00 /двеста и четиридесет/ лева, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен

административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: